

De ware aard van God

Andrew Wommack

Oorspronkelijke titel: The True Nature Of God

Gedownload als MP3 bestand van: <http://www.awmi.net/extra/audio/1002>

Vertaling: Jan Vossen

Inleiding:

Vaak belemmeren het menselijk gezichtspunt en de werkingen van het Christendom het zicht op de ware aard van God – De God die niets anders wil dan een intieme en persoonlijke vriendschap en relatie aangaan met Zijn kinderen. Als jij je afvraagt wie God is en of Hij wel om jou geeft, dan wil Andrew jou de ware aard van God laten zien.

De ware aard van God deel IV

Laten we eens opslaan Mattheüs hoofdstuk 11. Voor degenen die hier niet geweest zijn en ook voor degenen die wel geweest zijn, zal ik nog heel snel wat dingen samenvatten.

We hebben het erover gehad hoe God nu écht is. En een gebrek aan het begrijpen van de ware aard en het karakter van God heeft ons kwetsbaar gemaakt voor twijfel

en ongeloof. Het heeft ons verhinderd om ten volle de liefde van God te genieten. We hebben niet een goed beeld van wie God werkelijk is. En dat is de reden dat wij zoveel moeite hebben in ons leven.

Er zijn zoveel Bijbelgedeelten die ik hiervoor kan gebruiken. Maar in Efeziërs hoofdstuk 3 is een gedeelte waar Paulus bidt dat je mag leren kennen de hoogte en de diepte en de lengte en de breedte van de liefde van God.¹ En Efeziërs 3:19 zegt dat je mag kénnen de liefde van Christus die de kennis te boven gaat zodat je gevuld mag worden met alle volheid van God.

Oppervlakkig bekeken lijkt dat gedeelte tegenstrijdig. Hoe kun je iets kennen als het kennis te boven gaat? Dit spreekt erover dat als je een ervaringskennis van God zou beleven, dat het de verstandelijke kennis ver te boven gaat. En het resultaat dáárvan is dat je volkomen vervuld kunt raken met de volheid van God. Als jij vol ziekte bent, als jij vol met zorgen bent, of met bitterheid, en boosheid, dan ben je niet gevuld met alle volheid Gods. En als jij dus tekort komt in jouw relatie met God, dan kun je naar dat vers in Efeziërs 3:19 teruggaan en concluderen dat je geen ervaringskennis hebt van de liefde van God. Als jij werkelijk Gods liefde zou ervaren, kan ik je garanderen dat je gevuld zou raken met alle volheid van God. Mensen, dat is een radicale uitspraak. Dat is zó krachtig. En toch vraag ik me maar af hoe ik mensen dit werkelijk kan laten zien.

Ik had op 23 maart 1968 die ervaring met de Heer en mijn leven werd volkomen op de kop gezet. Ogenblikkelijk. En dat kwam doordat God mij Zijn liefde liet zien. Een pure, onvoorwaardelijke liefde. Vier en een halve maand lang, was ik gewoon van de wereld. Ik weet niet wat ik allemaal gedaan heb en wat er allemaal gebeurd is. Ik was zó verzonken in de liefde van God en zelfs toen die emoties allemaal weg ebden, was ik nooit meer dezelfde. En, dit is voor sommige

---

¹ Efeziërs 3: 17 opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde, 18 zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, 19 en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

mensen moeilijk te begrijpen, maar ik ben nóóit meer bedrukt of ontmoedigd geweest vanaf 1968.

En sommige mensen zeggen, maar dat kan helemaal niet. Je liegt, dat is niet waar. Maar het is mijn getuigenis en ik blijf daarbij. En er zijn mij echt verschillende akelige dingen overkomen. Maar als je eenmaal weet dat God echt van je houdt, en als het allerergste zou gebeuren en ik zou sterven, dan zou ik naar Jezus toegaan. Dus ik heb echt wel nare dingen meegemaakt, en er zijn dingen die ik helemaal niet leuk vind, maar weet je, in vergelijking met de wetenschap dat de Almachtige God van mij houdt, is er gewoon niets dat daarbij in de schaduw kan staan. Ik ben daarom nooit verslagen geweest, nooit ontmoedigd. Er zijn wel degelijk ontmoedigende dingen gebeurd. Maar ik doe het gewoon niet. Sommige mensen zeggen: 'Zo kun je niet leven'. Maak mij er niet voor wakker, want zó is mijn leven.

En ik denk dat het precies hetzelfde is als jij in je leven op en neer gaat als een jojo. Soms ben je enthousiast en soms niet, dan komt dat omdat je God niet echt kent. Ik beweer dat je wederomgeboren kunt zijn en toch God niet kennen. Omdat Paulus in Filippenzen 3: 10 zegt: *Ik wil Christus kennen en de kracht van Zijn opstanding ervaren,*² en Paulus was zeer zeker wederomgeboren. Maar nog steeds was er voor hem méér dan alleen maar wederomgeboren zijn. En dat is God leren kennen. En hij zegt, opdat ik Hem mag kennen en de kracht van Zijn opstanding en aan Zijn dood gelijkvormig worden.

Als jij voortdurend worstelt dan kan ik je garanderen dat je God niet uit ervaring kent. Als jij echt God zou kennen en een hechte relatie met Hem hebben dan is het zoals Charlie en Gill hier zongen: 'Wat een vreugde is het om één met de Heer te zijn.' Man, ongeacht wat dan ook. Dus de dokter zegt dat je gaat sterven. Nou én! God heeft gezegd dat door Zijn striemen jou genezing is geworden. Dus óf je gaat genezen als je weet hoe je moet geloven en ontvangen, óf je geneest niet en dan ga je naar Jezus. Je kunt alleen maar winnen. Wij zingen die liedjes: 'Als wij in de hemel komen, wat een geweldige dag zal dat zijn.' En als de dokter dan zegt dat je er inderdaad heen gaat, dan stort je in elkaar als een kaartenhuis! Daar is echt iets fout aan.

Je gaat je huis verliezen, maar je krijgt een villa waar je voor eeuwig in zult leven. Dus wat maakt het uit of je nog twintig jaar op de straat moet leven? Het is maar tijdelijk! Amen?

Sommigen denken: 'Zo kun je echt niet leven.' Nou, dat is de manier waarop ik leef en het werkt. Als je écht zou wéten hoeveel God van je houdt, wat kan daar nog tegen op? Er waren mensen die naar me toe kwamen en zeiden dat ze echt gezegend waren door de manier waarop ik de waarheid had gesproken en me niets aantrok van wat mensen zeiden. En ze dankten me daarvoor. En de logica daarachter is, dat ik er niet op uit ben om mensen te kwetsen. Ik ben er echt niet op uit dat mensen boos op me worden. Maar het is gewoon dat ik weet dat de Almachtige God van me houdt. Dus werkelijk, wie ben jij? Het is niet zo dat ik je niet liefheb, maar in vergelijking met God? Wat stel jij voor? En ik heb mensen die naar me toe komen en zeggen: 'Ik hou niet van de manier waarop jij dat zei'. En ik moet me inhouden om niet te zeggen 'wie stierf er om jónu God te maken?'

---

² Filippenzen 3:10 Ik wil Christus kennen en de kracht van zijn opstanding ervaren, ik wil delen in zijn lijden en aan hem gelijk worden in zijn dood, (NBV)

Ik geef er niets om wat jouw mening is. Sommigen van jullie zeggen “Ik kan je niet geloven”. Omdat jullie mensen eren en omdat je God niet eert. Als jij God eert en Hij gewoon alles en alles is in jouw leven, dan doet het er echt niet zoveel meer toe wat en wie dan ook er maar van denkt. Sommigen van jullie zijn er zo afhankelijk van of je baas je aardig vindt, of je vrouw. Sommige mensen zeggen: ‘oh, ik kan het niet meer aan als mijn man mij niet gaat liefhebben.’ Je moet gaan erkennen dat Jezus je echtgenoot is en tot het punt komen dat je huwelijk werkt omdat jij een zegen voor hém wilt zijn, niet omdat je zijn aanvaarding nodig hebt om te kunnen overleven.

Je kunt ieder probleem dat je in je leven hebt herleiden tot een gebrek aan relatie met God. Als jij een dronkaard bent, een alcoholist, je bent drugsverslaafd, dan komt dat omdat jij niet God gebruikt om je tevreden te stellen. Je vertrouwt op iets anders. En als jij een betere relatie met God zou hebben, heb je helemaal geen drugs of alcohol nodig of al die andere rommel. Ieder probleem dat je hebt komt in principe neer op het probleem dat jouw relatie met God niet is wat het zou moeten zijn.

Ik ben al bijna van mijn onderwerp afgeweken. Maar dit is waar we het echt over hebben. Hoe is God wérkelijk. Als jij God zou kénnen, en zou weten wie Hij werkelijk is, dan zal ál het andere in je leven gaan werken. Maar satan heeft heel geslepen allerlei misverstand en onbegrip gezaaid over wie en hoe God is. En een van de dingen waar ik hier mee wil afrekenen, is proberen je te laten zien dat de Oudtestamentische Wet niet onjuist was, maar niet compleet. Ze heeft nooit een echt waarachtig beeld van God gegeven. God is niet het soort God zoals Hij wordt afgebeeld in het Oude Testament. Ik heb gisteravond laten zien in Romeinen 5:13³ dat de eerste 2000 jaar nadat Adam en Eva gezondigd hadden, God de mensen hun zonden niet toerekende. Dat betekende dat Hij ze hun zonde niet kwalijk nam. Hij handelde in genade en vergeving met de mensen omdat dát de ware aard en het karakter van God is.

God wilde genadig voor ons zijn, maar de mensen begonnen het uitblijven van Gods straf voor de zonde op te vatten als goedkeuring voor de zonde. En dus begonnen ze zich meer en meer aan de zonde over te geven en leefden in de zonde. En zelfs al bracht God niet zijn oordeel over de zonde, toch gebruikte satan onze onderwerping aan hem door de zonde, als een middel om het menselijke ras te vernietigen. En als God niet was begonnen iets te doen om de verspreiding van de zonde een halt toe te roepen, zou er letterlijk geen maagd meer zijn overgebleven om Jezus uit te laten geboren worden. Het hele verlossingsplan van God stond op het spel.

Daarom was de Oudtestamentische wet toorn, wraak, straf. Ik bedoel echt ernstige dingen, die zelfs een volkomen vleselijk mens kon begrijpen. In 1 Korintiërs 2:14 zegt de schrift: *Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.*

Dat wil zeggen dat iemand die verloren is, geestelijke dingen niet echt kan begrijpen. Ze zijn erg beperkt. Maar als je wederomgeboren wordt, nogmaals,

---

³ Romeinen 5: 13 want reeds vóór de wet was er zonde in de wereld. Maar zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.

dan geeft God je een bovennatuurlijk vermogen om dingen via je hart te begrijpen, die je niet met je verstand kunt begrijpen.

Vóórdat je wederomgeboren wordt, kun je geestelijke dingen gewoon niet begrijpen. En nogmaals, niemand onder het Oude Testament kon wederomgeboren worden omdat alleen Jezus de eerstgeborene uit de doden kon zijn. Hij was de eerste wederomgeboren mens.⁴ Daarom konden de Oudtestamentische heiligen wel God liefhebben en zoeken, maar God moest hen door de buitenkant bereiken. Hij moest hen bereiken door het verstand omdat zij geen wederomgeboren hart hadden. En daarom, hoe moet je een vleselijk persoon bereiken? Hij kon niet in hun hart spreken omdat ze niet wederomgeboren waren. Weet je wat een verloren mens wel kan begrijpen? Doe dat nog een keer en ik dood je. Amen? Ik sla je met de pest, de meeldauw, ik sla je met de vloek. Iemand die verloren is kan dát begrijpen. En daarom moest God met ons omgaan door gestrengheid en hardheid, en straf.

En opeens begonnen de mensen zich te realiseren: 'oh, oh, God is niet zo blij met de manier waarop ik leef.' Dat bewerkte dus dat Hij ervoor zorgde dat ze stopten met zo érg in zonde leven. De vrees voor God zal ervoor zorgen dat mensen niet zo véél in zonde leven. Spreuken 16:6 zegt: *door de vreze des HEREN wijkt men van het kwaad.* En: *Door liefde en trouw wordt de ongerechtigheid verzoend.* De vrées voor God zorgt ervoor dat mensen niet zoveel zonde begaan, maar alleen liefde en trouw kunnen je hart echt reinigen. De vrees voor God kan je hart niet echt reinigen. Het enige dat het kan doen is de hoeveelheid zonde beperken.

Dus toen God Zijn toorn begon uit te storten, wekte dat vrees in de harten van de mensen en opeens kwamen ze onder de wet en stopten met zo véél in zonde te leven maar de zonde die ze hadden begaan, begon hen te overweldigen en maakte hen zó verontreinigd, dat het in feite mensen deed afkeren ván God. Ik ben nu wel erg ver afgedwaald van Mattheüs hoofdstuk 11, ik heb dat nog steeds in mijn achterhoofd. Maar de dingen die ik hier deel zijn goed. Ze zullen je helpen.

Weet je dat één van de redenen dat God Zijn toorn niet uitgoot over Adam en Eva, was omdat Hij wist dat als Adam en Eva volledig de diepte en omvang van hun overtreding zouden begrijpen, ze het niet zouden hebben gered. In weet je wat in Genesis hoofdstuk 3 met Adam en Eva gebeurde toen ze die zonde begingen? Er staat dat zij zich realiseerden dat ze naakt waren. Dat was alles. Alle andere dingen beseften ze helemaal niet. Ze realiseerden zich dat ze naakt waren. Besef je dat dit maar een heel, heel, heel klein stukje was van wat ze werkelijk gedaan hadden? God sprak met een hoorbare stem met hen. Van aangezicht tot aangezicht. Hij had hen kunnen zeggen: 'Besef je wel wat je gedaan hebt? Besef je wel wat je over het hele menselijke ras hebt uitgestort? Besef je wel dat miljoenen, miljarden mensen gaan sterven vanwege jouw daad? Besef je wel wat ziekte en gebrek is? Besef je wel hoeveel pijn en verdriet je veroorzaakt?' De Heer had ze werkelijk de oren kunnen wassen. Als de Heer alleen al de mensen hier op de eerste rij, vanaf Jamie had genomen. 'Kijk eens wat er allemaal gaat gebeuren in Gales' leven en Gill's leven en dat van David en

---

⁴ Kolossenzen 1: 18 en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is.

Charlie, etc. etc. Als Hij alleen maar deze eerste rij had genomen en Adam en Eva de pijn en de ellende en het lijden zou laten zien dat hij had vrijgezet in déze levens, dan geloof ik dat Adam en Eva dat niet zouden hebben kunnen verwerken. Ze zouden er niet mee kunnen leven.

Hoe zou je de verantwoordelijkheid, de schuld en de schaamte kunnen verdragen om wat je het complete menselijke ras hebt aangedaan? Maar dat vertelde God ze allemaal niet. Weet je waarom? Omdat God van ze hield en niet wilde dat ze zouden weten hoe erg het allemaal was wat ze gedaan hadden. Hij is gewoon niet het type dat, zoals sommige ouders als hun kind iets verkeerd heeft gedaan, ze een pak slaag geeft en ze afsnauwt en ze zich totaal verkeerd en ellendig laat voelen. De Heer beschermde hen, omdat Hij hen hun zonde niet toerekende. En de eerste 2000 jaar hield Hij van mensen, gebruikte mensen die vreselijke zonden in hun leven hadden. En mensen hadden zelfs geen flauw idee van wat Gods norm was. Ze wisten helemaal niet hoe slecht ze eigenlijk waren, omdat God het ze niet inpeperde. Hij gebruikte Abraham, een man die leefde in een seksuele gruwel in Zijn ogen. Volgens de wet had Abraham gedood moeten worden, maar God zei: 'Dit is mijn vriend' en zegende hem en beschermde hem. Hij gebruikte Jakob, die later Israël werd genoemd, die leefde in seksuele gruwel, die volgens Leviticus 18 gestenigd had moeten worden. En toch gebruikte God hem en stond toe dat hij met een van zijn engelen worstelde en overwon.

God ging met de mensheid om in genade, omdat dát de ware aard en het ware hart van God was. Maar toen de mens het uitblijven van straf ging opvatten als een goedkeuring voor de zonde, en de deur wijd openzette voor de duivel, en toen de duivel daar gebruik van maakte om het mensenras te vernietigen, móest God daar paal en perk aan stellen en ging Hij de mensen laten zien hóe zondig ze waren. Hij ging de hoeveelheid zonde inperken. Het is net als met van die pillen waarvoor ze op TV reclame maken. Ze zeggen dat als je hoofdpijn hebt, neem dan een van die pilletjes. En dan zeggen ze héél snel dat de bijwerkingen zijn dat je kunt overlijden en dit en dat. En ik denk, nou, geef mij dan maar liever de hoofdpijn in plaats van al die bijwerkingen.

Zo was er ook een bijwerking van de wet. Jazeker, het stopte de hoeveelheid zonde, en mijn leven is daar een getuigenis van. Want ik leefde heilig, uit angst voor straf, want ik dacht dat ik naar de hel zou gaan als ik ooit maar een sigaret zou roken. Maar de zonden die ik wél had begaan overheersten mij zó totaal, dat ik mij totaal waardeloos en onbruikbaar voelde. Ik dacht hoe zou God mij ooit kunnen liefhebben? Er is een negatief effect aan die wet. En dat is dat die ons van God vandaan joeg. Het gaf ons het gevoel van: "Hoe zou God ooit zó'n smerig, zielig persoon als ik kunnen liefhebben? En zo zitten heel wat mensen er nog bij. Maar dit was maar een tijdelijke maatregel. God is alleen maar een korte periode zo met ons omgegaan. En dan zegt de Bijbel, kijk eens hier. Heb je intussen Mattheüs 11 gevonden? Als je het nu nog niet gevonden hebt, vraag dan maar of je bij je buurman mag kijken, want dan kom je er nooit meer.

In vers 12 staat: '12 Sinds de dagen van Johannes de Doper tot nu toe breekt het Koninkrijk der hemelen zich baan met geweld en geweldenaars grijpen ernaar. 13 Want al de profeten en de wet hebben geprofeteerd tot Johannes toe; De wet gold alleen tót Johannes de doper. Ze was helemaal niet bedoeld om voort te duren. Ze was slechts tijdelijk. Vanwege de tijd, ik ga het niet opslaan, maar in Galaten hoofdstuk 3 is dit een van de belangrijkste punten. Dat de wet is

tóegevoegd vanwege de overtredingen, tótdat het zaad van de belofte kon komen. En dat zaad is maar één persoon, Jezus Christus.⁵ En dan gaat het in Galaten hoofdstuk 3 verder met zeggen dat vóórdát Christus kwam, wij waren als kinderen, gehouden onder de tuchtmeester om ons tot Christus te brengen.⁶ Maar nu Christus eenmaal is gekomen, zijn wij niet langer onder de tuchtmeester.⁷ Drie of vier keren zegt Galaten 3 dat de wet maar tijdelijk was. Het was maar tótdat Christus kwam.

Vanaf de val van Adam zijn er dus totaal zesduizend jaar verstreken. De éérste tweeduizend jaar, rekende God de mensen hun zonden niet toe, omdat Hij niet wilde dat we zouden beseffen hoe slecht we waren Maar toch móest Hij op een gegeven moment een grens aan de zonde gaan stellen, omdat de zonde het menselijk ras zó corrupteerde en bedierf. Dat heeft Hij dus tweeduizend jaar gedaan en nu, de laatste tweeduizend jaar, rekent God de mensen hun zonden niet toe, en zijn we niet meer onder de wet. Maar het is een triest feit dat we dát niet meer beseffen. De kerk verkondigt de wet en predikt dat God boos is op je en met je omgaat op basis van je zonden. Maar van die zesduizend jaar, is God vierduizend jaar op basis van genade omgegaan met de mensheid. Omdat dát het ware karakter en de ware aard van God is. Hij wilde helemaal ons onze zonden niet toerekenen.

Kijk ook eens naar dit gedeelte in Johannes hoofdstuk 1 vers 16: want uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade; 17 want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen. Als je dit grondig bestudeert, dan zie je dat dit vers begint met het voegwoord want. 'Want' zegt dus dat dit een aanvulling is en een reden geeft voor wat daarvoor is gezegd. Het punt dat hier dus gesteld wordt, is dat onder dit nieuwe verbond wij de vólheid van God hebben ontvangen omdat het oude verbond alleen maar de wet heeft gebracht, maar nú hebben wij de volheid van God ontvangen. Mensen er is een enorme tegenstelling tussen hoe de dingen functioneren onder het oude verbond en de manier waarop ze werken onder het nieuwe verbond. De meeste christenen hebben dit niet begrepen en daarom hebben ze geprobeerd die twee met elkaar te vermengen. Maar die gaan helemaal niet samen. Ze zijn volkomen onverenigbaar. Maar ze spreken elkaar niet tegen, mits je de wet gebruikt waar ze voor bedoeld is. Ze was alleen bedoeld om jou je zondigheid te openbaren, zodat je zou stoppen met proberen jezelf te redden en zou zeggen: 'Oh God, ik heb Uw hulp nodig.' Als je het voor dát doel gebruikt, dan is het prima, maar als je de wet gebruikt om te gaan denken, nou, ik moet al deze dingen doen, en dan voeg ik dat toe aan de genade van God en dat Jezus wel zal compenseren wat ik dan tekort schiet, nee, zo werkt het niet. Óf je stelt geloof in een Redder, óf je stelt geloof in jóuw handelingen, gebaseerd op jouw prestaties, maar het is geen combinatie van beide. Dat is wat Romeinen 11 vers 6 zegt.⁸

---

⁵ Galaten 3:19 waartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen, waarop de belofte sloeg, en zij is op last van God door engelen in de hand van een middelaar gegeven.

⁶ Galaten 3: 23 Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden.

⁷ Galaten 3: 24 De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden. 25 Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester.

⁸ Romeinen 11:6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

Ik wil hier een voorbeeld geven om te illustreren waar we het over hebben. Je weet dat als je kinderen nog klein zijn, je ze moet beperken om naar buiten te gaan en iets verkeerd te doen. Je kunt gewoon niet wachten tot je kinderen volwassen zijn en alles begrijpen en je met ze kunt bespreken wat goed en fout is. Hoe laat je een kind van één jaar begrijpen wat goed en fout is? Dat gaat niet door argumenteren. Als een kind van één jaar een speelgoed afpakt van zijn broertje of zusje, dan ga je niet zeggen: 'Doe dat niet, want dat is zelfzuchtig, God zegt dat het meer gezegend is om te geven dan om te ontvangen, en als jij dus zelfzuchtig handelt, betekent dit, dat jij door de duivel wordt geïnspireerd. En satan komt alleen om te stelen, te verdelgen en te slachten. En als jij dit doet zul je erachter komen dat je geen voorspoed zult hebben. Je zult nooit vriendjes krijgen omdat je zelfzuchtig bent. En als je een baan krijgt, zul je nooit in staat zijn om je baan te behouden, omdat je alleen maar aan jezelf denkt. En als je ooit trouwt, zul je gaan scheiden....' Zoiets probeer je helemaal niet te vertellen aan een peutertje. Dat gaat volkomen boven hun pet.

Maar toch moeten ze leren dat ze dit niet moeten doen. Als je gaat wachten tot ze twee of drie jaar oud zijn, is dat de reden waarom ze dat de verschrikkelijke 'twee's' noemen, omdat ze nooit gecorrigeerd en gedisciplineerd zijn en nooit te horen hebben gekregen wat ze wel en niet moeten doen. De Heer zegt je hoe je dat moet doen. Weet je hoe je een kind dat nog geen geestelijke dingen begrijpt dit duidelijk maakt? Je zegt ze gewoon: 'Als je nog eens dat speelgoed afpakt, krijg je op je broek van me.' En ook al snappen ze niet dat er een God is en een duivel en een hemel en een hel, de volgende keer dat ze die gedachte krijgen 'dat is van mij', gaan ze denken: 'oh oh, pak slaag' en zeggen nee en weerstaan deze gedachte. Niet omdat ze begrijpen wat er aan de hand is, maar omdat ze bang zijn voor een pak voor hun broek. Door vrees kun je een kind motiveren om het juiste te doen.

In deze tijd zijn er heel veel mensen die denken dat je dit niet mag doen. Nou je hebt ongelijk. Ik zou het met je eens kunnen zijn, maar dan zouden wij allebei ongelijk hebben, dus dat doe ik maar niet. Prijs God. Je kunt zeggen wat je wilt maar je móet een kind corrigeren. Toen onze zoon Joshua net een jaar oud was, liepen wij over dit landweggetje. We deden dat vaak in de avond. En normaal was daar geen kip te bekennen. Maar nu kwam er een auto aanrijden. We konden het stof zien opdwarrelen, en we konden zien dat hij zeker 80 á 100 km per uur reed op dit zandweggetje. En Joshua liep zo'n 15 tot twintig meter voor ons uit, en wij zagen die auto aankomen en zagen dat ze elkaar op de kruising zouden ontmoeten. En fysiek was ik niet meer in staat naar hem toe te rennen en hem tegen te houden, omdat hij te ver voor ons uit liep om hem nog te bereiken. Maar wij hadden hem gedisciplineerd, dus het enige dat ik hoefde te doen was roepen: 'Joshua, stop!' en boem, hij stopte en die auto scheurde zo voor hem langs. Als ik hem niet had gedisciplineerd had hem dat zijn leven kunnen kosten.

Maar toch zeggen mensen dat je dit niet mag doen bij een kind. Wij hadden een andere vrouw in onze kerk, die haar kinderen nooit had gedisciplineerd. En toen ik bij haar thuis was, was haar kind midden op straat. En zij schreeuwde naar hem, maar hij luisterde gewoon niet naar haar, omdat ze hem nooit had gedisciplineerd. Ze had het hem nooit geleerd, daarom werd dit kind bijna gedood. En ik zei: 'Ik kan dit probleem wel oplossen'. En zij zei: 'Hoe dan?' Nou

ik pakte hem beet en gaf hem een pak slaag op zijn achterste. En zij zei: 'Maar dat mag je helemaal niet doen.' En ik zei: 'Maar het wérkt' en terwijl we nog aan het praten waren liep hij weer de weg op. Ik riep 'stop', en hij keek om naar mij en draaide zich om en kwam terug. Je kunt zeggen wat je wilt, maar je móet je kinderen disciplineren.

En in zekere zin was dit precies wat God deed. Wij waren niet in staat om geestelijke dingen te begrijpen, en wat er allemaal gaande was. Wij waren vleselijke mensen omdat we onder het oude verbond niet wederomgeboren konden worden. Dus gaf God ons iets wat we wel konden begrijpen. 'Als jij takken gaat rapen op een Sabbatdag, dan dood Ik je.' Ze begrepen helemaal niet wat het doel van de Sabbat was. Hebreeën hoofdstuk 4 spreekt over de Sabbatsrust en openbaart waar de Sabbat in feite een voorafschaduwing van was. De mensen onder het oude verbond dachten alleen maar dat het het onderhouden van een dag was. Maar zelfs Nieuwtestamentische christenen denken dat de Sabbat gaat over het houden van een dag. Maar als jij denkt dat je de Sabbat viert door een bepaalde dag te houden, dan breek je de Sabbat.

Ik heb een tape getiteld 'Onze Sabbatsrust'. Een heleboel mensen roepen: 'Maar ik dacht dat het ging om het eren en respecteren van een dag.' Maar daar zaten geestelijke gevolgen en processen achter, maar die begrepen de mensen helemaal niet. Maar God kreeg ze zover om de Sabbat te houden. Omdat ze bang waren dat God hen zou doden als ze het niet deden. Maar als je volwassen wordt, moet je daar overheen komen. Nu Jezus is gekomen en nu wij wederomgeboren worden, nu God zélf binnenin ons leeft en ons een begrip heeft gegeven dat wij Hem kunnen kennen, loop je alles volkomen mis als je God uit vrees en angst gaat dienen, en probeert regels en verordeningen te gehoorzamen. Terwijl de waarheid is dat je een volkomen nieuwe schepping bent, en dat de Heilige Geest je gewoon zal léiden als je in het nieuwe verbond bent.

Weet je, ik ben net 57 jaar oud geworden. Mijn moeder is nu 93 oud. Zij heeft me in feite opgevoed. Mijn vader was lange tijd ziek en stierf toen ik 12 jaar oud was. Mijn moeder was degene die me corrigeerde en dingen handhaafde. Wij woonden aan een drukke weg en mijn moeder dreigde mij een ongenadig pak slaag te geven als ik die weg zou oversteken zónder eerst naar beide kanten gekeken te hebben. En ik heb een goed aantal pakken voor mijn broek gehad. Toen ik kind was, keek ik beide kanten op. Niet omdat ik echt aan de auto's dacht. Het drong niet echt tot me door dat de auto's het echte probleem waren. Voor mij was mijn moeder het probleem. En tot op de dag van vandaag, ik ben 57 jaar oud, maar als ik de straat oversteek, kijk ik twee of drie keer beide kanten op. Ze heeft dat er echt bij me ingehamerd. Ik ben dus echt heel voorzichtig als ik de straat oversteek. Maar weet je, als wij nu de straat zouden oversteken en ik zou niet uitkijken omdat we zo druk aan het praten zijn, en ik zou levend de overkant bereiken en me opeens realiseren: 'Oh, oh, ik heb niet beide kanten opgekeken, alsjeblieft, zeg niets tegen mijn moeder, want ze zal me een pak slaag van jewelste geven', als dát mijn reactie zou zijn zou je denken: 'Bij jou zit een steekje los'. Als het nodig zou zijn, zou ik mijn moeder nu wel kunnen hebben hoor! Ik ben niet langer bang voor mijn moeder. Maar betekent dit dat ik niet langer twee kanten op kijk? Nee, maar ik doe nu wat juist is uit een heel andere motivatie. Zeg ik dat wij nu niet heilig zouden moeten leven en juist handelen? Nee! Dat zeg ik helemaal niet. Maar je doet het niet

meer uit angst dat God je gaat straffen of je gebeden niet beantwoordt, of dat God boos is op je, of dat je naar de hel zult gaan. Dát speelt gewoon niet meer. Dát is voorbij. Dat was maar een tijdelijke manier waarop God de zonde inperkte. Nu hebben we een totaal andere en nieuwe motivatie om God te dienen. Dat is nu omdat we van Hem houden. Omdat we houden van wat Hij voor ons heeft gedaan. En nu hebben we een intern leidingsysteem binnenin ons, omdat het zegt dat je onder het nieuwe verbond een stem zult horen die zegt: 'Dit is de weg, wandel daarin.'⁹ Wees niet als een paard of een ezel, die men een bit in de mond moet leggen.' Dat komt uit Psalm 32.¹⁰ Mensen die onder de wet leven, leven als een stom dier. Je kunt niet met ze praten en redeneren. Je moet ze met pijn en een bit beteugelen om ze te laten wenden en keren. Dat is de manier waarop je ze bestuurt.

Maar God zegt: 'Je bent niet als een stom dier, je bent wederomgeboren en je hebt nu Mijzelf binnenin je wonen, je kunt Mij horen zeggen: 'Dit is de weg'.' Maar toch leven de meesten van ons niet onder het nieuwe verbond en de vrijheid die God ons gegeven heeft, maar leven onder de vrees. God zal me iets doen, God gaat me straffen, God zal niets voor me willen doen als ik dit of dat doe. Mensen, dat is volkomen verkeerd. Dat is een verkeerde indruk van God. Net als met mijn moeder. Die gaf mij ooit regelmatig een pak voor mijn broek. Maar dat was niet omdat ze me haatte, of omdat ze boos op me was, maar omdat ze van me hield, en ze probeerde me te helpen om dingen goed te doen. Maar dat was maar tijdelijk. Nú dreigt ze me heus niet meer met een pak slaag om me te helpen de juiste dingen te doen. Dat heeft een korte periode geduurd. Maar daarna heeft ze me uitgelegd wat goed en fout was, en nu doe ik de juiste dingen vanuit een totaal andere motivatie. En zo zouden christenen moeten zijn. Het is triest genoeg te moeten constateren dat de meesten dit niet werkelijk hebben begrepen en ze dienen God uit vrees, als ze niet bepaalde dingen doen, dat God dan boos op ze zal zijn. Maar zo is het helemaal niet.

Dus dit is het waar we het in principe over hebben gehad. 2 Korintiërs hoofdstuk 5. Laat me dit gedeelte aan je voorlezen. Daar hebben we gisteravond mee afgesloten. In 2 Korintiërs 5:19 staat dat God in Christus Jezus de wereld met zichzelf verzoenende was, hun zonde niet aan hen toerekenend, en dat Hij ons de bediening der verzoening heeft toevertrouwd.¹¹ In vers 20 staat dan: *Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen. Wij zijn ambassadeurs van God. Weet je, precies zoals de ambassadeur van de VS in Israël of in welk land dan ook, niet maar kan gaan zeggen wat hij zelf denkt. Hij vertegenwoordigt niet zijn eigen mening. Hij vertegenwoordigt dit land. En hij moet ons vertegenwoordigen en zeggen wat wij zeggen. In zekere zin is een ambassadeur als een tolk. Ik weet niet of iemand van jullie ooit naar een ander land is geweest, waar je een tolk nodig had. Ik heb via heel wat tolken moeten prediken. En ik heb goede tolken gehad en slechte. Ik heb tolken gehad, die het helemaal niet eens waren met wat ik zeg, dus vertaalden ze helemaal niet wat ik*

---

⁹ Jesaja 30:21 en wanneer jij rechts of wanneer jij links zoudt willen gaan, zullen uw oren achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop.

¹⁰ Psalm 32: 8 Ik leer en onderwijs u aangaande de weg die jij gaan moet; Ik raad u; mijn oog is op u. 9 Weest niet als een paard, als een muil dier zonder verstand, welks trots men bedwingt met toom en bit, opdat het u niet te na kome.

¹¹ 2 Korintiërs 5:19 .. dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd.

zei. Ze zeiden wat ze zelf wilden zeggen. Maar dat is geen goede tolk. Dat is niet juist. Een tolk predikt niet voor zichzelf maar voor iemand anders.

En wij zouden niet onze eigen doctrine of leerstelling moeten prediken, maar voor God moeten prediken. Maar het is een triest feit dat wij onze eigen boodschap hebben gepredikt, gebaseerd op traditie en overlevering, en niet op basis van wat God zegt. God zegt dat Hij in Christus de wereld met zichzelf heeft verzoend, hen de zonde NIET toerekenend. De mensen NIET voor hun zonden ter verantwoording roepend. NIET te prediken dat je heilig moet leven, wil je mij zover krijgen om van je te gaan houden of je gebeden te beantwoorden of om jou te gebruiken. Want dát is wat Jezus predikte en diezelfde boodschap heeft Hij aan ons overgedragen. Hij heeft óns het woord van de verzoening toevertrouwd, en als wij ZIJN ambassadeur willen zijn, zullen we ZIJN woord moeten prediken en niet onze eigen boodschap.

En broeders en zusters, de kerk heeft niet de juiste boodschap gepredikt. Wij maken mensen zondebewust en prediken de oudtestamentische wet, en dat komt voort uit het misverstand en het verkeerd begrijpen van de oudtestamentische wet. En ik zeg jullie dat wij NIET onder de wet zijn. En dan zeggen sommigen: 'Oh, man, ik kan dus gewoon in zonde gaan leven!' Nou, dat is net als met de straat over steken. Ik kan de straat zo oversteken en mijn moeder zal me geen pak slaag geven. En ik hoef ook niet beide kanten op te kijken. Ook dan zal ze me geen pak voor mijn broek geven. Maar betekent dit dat ik niet meer beide kanten op kijk? Ik ben gewoon dom als ik dat niet doe. Maar God houdt van me, domkop! Weet je, je hóeft helemaal niet de Bijbel te lezen en te bidden en naar de kerk te gaan en je tienden betalen. God zal niet boos op je worden. Ook al ga je nooit meer naar de kerk, God zal evengoed precies evenveel van je houden. Maar jij zult niet evenveel van God gaan houden! Als jij niet naar de kerk gaat, als jij niet het Woord bestudeert, als je niet bidt, ben je dom als je die dingen niet doet. Maar God houdt van je, domoor. Amen?

Ik zeg dat God niet boos op je is. Maar betekent dit dat we nu vrij zijn om maar in de zonde te gaan leven? Nee. Het betekent wel dat God je niet zal straffen, omdat Hij nu de mensen hun zonden niet toerekent. God zal je niet verwerpen of afwijzen. Máár als jij in zonde gaat leven, ga jij gewoon jezelf dwarszitten. Je verschaft satan een toegang tot jou. De Bijbel spreekt daarover in Hebreeën hoofdstuk 11. Leg dan af alle last en de zonde die jou zo gemakkelijk in de weg staat. Net als iemand die in een wedstrijd rent. En als je dan een gewicht van 50 kg achter je aansleept zul je echt niemand in die wedstrijd kunnen verslaan. Je wint er helemaal niets bij als je in zonde leeft. Je zit jezelf dwars. Het is echt het aller-domste en stomste wat je kunt doen. Maar God houdt van je, domoor. God is niet boos op je, God zal je niet oordelen, God zal niet in gebreke blijven om je gebeden te verhoren. Maar betekent dit dat we in zonde gaan leven? Absoluut niet.

In de allereerste plaats is jouw natuur veranderd. Je wílt helemaal niet in zonde leven als je werkelijk wederomgeboren bent. Misschien misluk je wel vreselijk op dit gebied, omdat de wet de zonde in je leven activeert. Daar hebben we het gisterochtend over gehad. Maar als je echt wederomgeboren bent, is je natuur veranderd en wil je helemaal niet in zonde leven. Mensen, dit is goed, dit kan je leven veranderen.

Nog even heel snel. Ik moet een aantal dingen behandelen die mensen áltijd vragen als ik over dit onderwerp onderwijs. Dat heeft te maken met dat totdat de wet kwam, de zonde in de wereld was, maar God de mensen hun zonde niet toerekende. God handelde niet met de mensen naar hun zonden. En vervolgens onder het nieuwe verbond handelt God niet met ons naar onze zonden. En dan komen áltijd deze vragen naar voren, dus ik ga ze voor iedereen hier beantwoorden. Ook al heb jij misschien deze vragen niet. Vroeger of later loop je er toch tegenaan. Mensen komen naar me toe: 'Ok, ik begrijp wat je zegt, maar hoe zit het dan met Sodom en Gomorra. God oordeelde Sodom en Gomorra. En hoe zit het met de zondvloed, toen God iedereen doodde op acht mensen na. Dat ziet er voor mij toch uit dat God mensen hun zonden toerekende.' 'Hoe zit het met Farao en het land Egypte, toen God de engel des doods zond, en alle eerstgeborenen in het land doodde in het land Egypte. Dat ziet er toch uit alsof God de mensen hun zonden aanrekende.'

Laat ik nogmaals zeggen dat ik niet degene ben die deze stelling heeft neergezet. Ik heb jullie gewoon de Schrift geciteerd. Paulus was degene die dat zei in Romeinen 5:13 dat tot de wet de zonde in de wereld was, maar dat de zonde niet werd toegerekend waar geen wet was.¹² Paulus is dus degene die dit heeft gezegd. De manier waarop ik dit allemaal met elkaar in overeenstemming breng is, door te stellen dat dit een algemene uitspraak is, over de basispersoonlijkheid en de basisaard van God. Dat God de eerste 2000 jaar de zonde niet wilde aanrekenen. Maar er waren wel degelijk uitzonderingen, of voorbeelden waar God de zonden aanrekende, maar als je die bekijkt in het gehele verband, waren dat in feite genadedaden. Het was geen genade voor de individuen die de straf ondergingen. Maar voor het menselijk ras als geheel genomen was het nog steeds in overeenstemming met het feit dat God de zonde niet toerekende. Hij ging met de mensheid om op basis van genade.

Maar in deze gevallen, en ik heb dit al eerder gebruikt, is het hier net als bij een infectie of zoiets, die zó dodelijk is en op het punt staat het hele lichaam te infecteren, dat het hele lichaam gedood zal worden. En dus heeft God in principe een amputatie toegepast. Dat zou net zo zijn als dat wij een been afzetten of een arm om te voorkomen dat die infectie het hele lichaam zal doden. Het was zeer zwaar en ernstig. Op dat ledemaat zou het een ernstig oordeel zijn, maar voor het lichaam als geheel is het in feite een genadedaad. Je probeert het lichaam als geheel te redden. En ik geloof dat dit in feite is wat God deed bij de vernietiging van Sodom en Gomorra. Die leefden in een dergelijke seksuele immoraliteit, dat ze zelfs probeerden seks met engelen te bedrijven. Het was werkelijk verschrikkelijk. Het verderf in die plaats was zó verdorven dat het als een kankergezwel was, of een infectie die God moest uitsnijden, om het menselijke ras te behouden. Ik weet niet waarom het zo is, maar het lijkt erop dat het gemakkelijker is een infectie op te lopen dan een genezing te ontvangen. Het lijkt wel of een verkoudheid gemakkelijker opgelopen wordt dan een genezing. Het lijkt alsof het negatieve altijd gemakkelijker binnenkomt dan het positieve. En het negatieve zal zich verspreiden en infecteren. Je hoeft maar een beetje beurse plek op een appel te krijgen en al gauw is de hele appel rot. Het lijkt alsof

---

¹² Romeinen 5:13 Want de zonde was wel in de wereld tot op de wet; maar waar geen wet is, daar wordt de zonde niet toegerekend.

het goede niet het kwade eruit duwt, maar het kwade altijd invloed heeft op het goede.

En voordat God kon voorzien in redding en behoud, voordat de mensen wederomgeboren konden worden, was de enige manier waarop Hij hiermee onder het oude verbond kon afrekenen, het uit te roeien. Het doden. Net zoals je een kankergezwell uitstijgt. En dat is de reden waarom Hij Sodom en Gomorra vernietigde. Dat is de reden dat Hij iedereen op acht mensen na doodde in de zondvloed. En dat is de reden waarom Hij een oordeel over Egypte bracht. Want zij verdrukten Gods volk, Zijn verbondsvolk door wie Hij de Messias in de wereld zou gaan brengen. Daarom moesten zij bevrijd worden. En het was een vreselijk oordeel over die individuen, maar ik geloof dat het nog steeds te verenigen is met wat ik eerder over God gezegd heb. Over het geheel genomen was het nog steeds een daad van genade, maar het was de enige manier waarop Hij kon handelen en nog steeds Zijn plan ten uitvoer brengen. Kunnen jullie dat volgen?

Zelfs toen de Israëlieten het land binnengingen en al die mensen doodden, had Hij Abraham in Genesis 15 vers 16 verteld,¹³ dat zij nu nog niet dat land in bezit kon nemen omdat de ongerechtigheid van de Amorieten nog niet vol geworden was. Ze offerden toen al hun kinderen, pasgeboren baby's aan demogoden, deden verschrikkelijke dingen zoals mensenoffers, maar God zei dat de maat van hun ongerechtigheid nog niet vol was. God was bijzonder geduldig. Mensen, God was genadig. En dus geloof ik dat dit een absolute waarheid is, dat als algemene regel God in genade handelde en mensen hun zonden niet toerekende, met uitzonderingen bij gelegenheid, en dat Hij het alleen maar deed ten behoeve van het behoud van het geheel. Hij stortte Zijn toorn vóór de wet niet uit op een manier die ook maar in de buurt kwam van wat Hij deed ná het geven van de wet. Na de wet zie je dat de doodsengel uitgaat en in één keer honderd vijf en tachtigduizend mensen doodt van Sanheribs leger.¹⁴ God die mensen sloeg met kankers, tumors en allerlei dingen, en zijn toorn werd uitgestort. Maar dat was niet echt de ware aard en het ware karakter van God.

En vervolgens zijn er ook in het Nieuwe Testament een paar uitzonderingen te vinden. Laat ik je daarvan enkele vanuit de Schrift aantonen. En nogmaals, onder het Nieuwe Verbond rekent God de mensen wederom niet hun zonden toe. Maar er zijn uitzonderingen. In Handelingen hoofdstuk 12 vers 20-22: En Herodes was hevig vertoornd op de Tyriërs en de Sidoniërs; maar zij kwamen als een man tot hem en wisten Blastus, de kamerheer van de koning, voor zich te winnen en zij verzochten om vrede, daar hun land voor zijn voeding van dat des konings afhankelijk was. 21 En op een bepaalde dag hield Herodes, in een koninklijk kleed op de troon gezeten, een rede tot hen; 22 en het volk juichte hem toe: De stem van een god en niet van een mens!

Voor degenen onder jullie die niet met de Schrift vertrouwd zijn, dit is de Herodes die Jakobus de broer van de Heer doodde, die probeerde Petrus te doden die door God wonderbaarlijk werd bevrijd. Deze Herodes was er een van een serie Herodessen. Je had die Herodes die alle pasgeboren jongetjes liet doden ten tijde van de geboorte van Jezus, en de Herodes voor wie Jezus bij zijn

---

¹³ Genesis 15:16 Maar zij zullen na vier geslachten weder hier komen; want de misdaad der Amorieten is nog niet vol.

¹⁴ 2 Koningen 19:35 En in diezelfde nacht ging de Engel des Heren uit en sloeg in het leger van Assyrië honderd vijf en tachtig duizend man; en toen zij des morgens vroeg opstonden, zie, toen lag het overal vol dode lichamen.

veroordeling werd voorgeleid. En dit was weer een zoon daarvan. En deze kerel was een akelig slechte koning geweest. Zijn familie had al jaren en jaren bijzonder slechte dingen gedaan. En uiteindelijk kwamen deze mensen en probeerden zijn gunst te winnen. En toen ging Herodes op een troon zitten en verklaarde zichzelf tot iets bijzonders en hield een redevoering. Waarschijnlijk was hij niet eens een goede spreker. Maar het was alleen maar vleierij. Deze mensen probeerden zijn goedkeuring te winnen. En om hem te eren gingen ze op zijn ego inspelen en ze riepen: 'Dit is geen mens, dit is de stem van een god!' En ze aanbaden hem als god. En deze Herodes die al die afschuwelijke, afschuwelijke dingen had gedaan, ontving hun aanbidding als god en weet je, God schoot een beetje uit Zijn slof. Kijk wat er gebeurde: ' 23 En terstond sloeg hem een engel des Heren, omdat hij God de eer niet gaf; en hij werd door wormen gegeten en blies de adem uit..

Josephus, iemand die een geschiedenisboek schreef voor de Romeinen uit de eerste eeuw, was daarbij aanwezig. En die schreef over Herodes, en dat echt binnen minder dan 20 minuten de wormen uit zijn ingewanden kropen en hij dood neerviel. Deze wormen kwamen uit hem gekropen pal voor de ogen van de mensen en hij stierf ogenblikkelijk. En het was hier niet de duivel die het deed. Er staat dat een engel des Heren hem trof, omdat hij God de eer niet gaf. Daarom werd hij door wormen opgegeten en gaf de geest. Ik denk dat je in dit geval moet zeggen dat God hem de zonde aanrekende. God rekende het hem toe. Maar nogmaals, dit is echt een uitzondering en niet de regel. En laat me er ook nog dit aan toevoegen, dat het slaat op iemand die buiten het nieuwe verbond stond. Wij hebben een verbond dat zegt dat God al onze zonden op Jezus heeft gelegd, en dat Hij onze zonden en ongerechtigheden niet meer zal gedenken, en dat Hij al onze zonden, verleden, heden en toekomst heeft weggedaan. Hier was iemand die niet onder dat verbond stond.

God had wel degelijk genade aan hem betoond. Hij had Jezus' halfbroer vermoord en probeerde Petrus te doden. Hij had afschuwelijke dingen gedaan en toch had God hem verdragen. Het is echt niet zo dat God een kort lontje had. God was bijzonder genadig geweest voor deze kerel, maar toen hij aanbidding als god begon te aanvaarden, had God genoeg van hem en vernietigde hem. Voor mij is dat niet tegenstrijdig. God rekent de mensen hun zonden niet toe, Hij is genadig ten opzicht van hen, en biedt hen de vergeving van zonden aan. Maar er zijn voorbeelden waarin iemand de genade van God niet zal aanvaarden en schade zal aanrichten aan het koninkrijk van God, en ik geloof dat God hen daarom kan vernietigen. Ik geloof dat het uitzonderingen zijn, maar het gebeurt wel.

Ik geloof dat dit ook met Hitler is gebeurd. Hitler gebruikte allerlei demonische dingen om zaken te voorspellen, astrologen en waarzeggers, om zijn plannen te maken. En hij had een periode succes. Maar over de hele wereld waren mensen aan het bidden. En ik ben ervan overtuigd dat God Hitler overtuiging (van zonde) gaf, dat God genadig met hem was en hem veel verder liet gaan dan God zou willen, maar toen alle christenen op de wereld aan het bidden waren tegen Hitler, geloof ik dat God zich tegen Hitler heeft gekeerd en bovennatuurlijk heeft gezorgd dat de strijd andersom ging lopen en ervoor heeft gezorgd dat de geallieerden wonnen. Ik twijfel er niet aan dat dit een ingrijpen van God was.

Maar ik wil wél zeggen dat God nooit de Zijnen straft, en ons ook niet erge dingen aandoet voor 'zuiverende' doeleinden. Er is daar sprake van eindoordeel. God zou niet onrechtvaardig zijn als Hij ons voor ál onze zonden ter verantwoording zou roepen. Maar voor degenen met wie Hij een verbond heeft gesloten, heeft Hij beloofd dat Hij het niet zou doen. Maar degenen die buiten het verbond zijn hoeft God echt niet tienduizend maal te verdragen. Wie kan zeggen dat Hij pas bij de tienduizend en eerste keer gerechtvaardigd is om een oordeel over hen te brengen. God zou volkomen rechtvaardig zijn om ieder persoon die buiten het verbond staat te oordelen. Maar dat is niet Zijn aard. Over het geheel genomen rekent God de mensen hun zonden niet toe, en er zijn zeldzame gelegenheden waar Hij tussenbeide komt en oordeel brengt. Maar het gebeurt.

Hier is nog een voorbeeld in het 13^e hoofdstuk van Handelingen. In vers 8 staat: 8 Maar Elymas, de tovenaer, want zo wordt zijn naam vertaald, verzette zich tegen hen en trachtte de landvoogd van het geloof afkerig te maken. 9 Doch Saulus, anders gezegd Paulus, vervuld met de Heilige Geest, zag hem scherp aan, en zeide: 10 Zoon des duivels, vol van allerlei list en streken, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet ophouden de rechte wegen des Heren te verdraaien? 11 En nu, zie, de hand des Heren keert zich tegen u, en gij zult een tijd lang blind zijn en de zon niet zien. En terstond viel op hem donkerheid en duisternis, en rondtastende zocht hij iemand om hem bij de hand te leiden. Paulus verdroeg Elymas geruime tijd, maar na een periode keerde hij zich om en sprak het oordeel van God uit en zei: 'Je zult het licht van de zon voor een periode niet zien', en precies als bij die oude tekenfilm, waar iemand rondloopt met de hele tijd een wolkje boven zijn hoofd, dat gebeurde letterlijk met Elymas. Een wolk overschaduwde hem, hing over zijn hoofd heen zodat hij daardoor verblind werd en niet kon zien. Dat gebeurde letterlijk. Maar het is een uitzondering. Het is niet de normale manier waarop God met mensen omgaat. En merk nogmaals op, het ging hier om iemand die buiten het verbond stond. God zou volkomen in Zijn recht staan om iedereen die Hem al had verworpen te zeggen: 'Genoeg geweest, dit was alle genade die jou wordt aangereikt, het is genoeg zo.' Hij zou volkomen gerechtigd zijn dat te doen. Maar Hij doet het zeer, zeer zelden, en als Hij het doet, is het gelijk een uiteindelijk oordeel. Je vindt nergens meer dat Elymas zich bekeerde en deel ging uitmaken van de gemeente.

Ook toen Paulus zich omkeerde naar de vrouw die een waarzeggende geest had en overal rondriep: '*Die mensen zijn dienaren van den Allerhoogsten God, die ons den weg ten heil verkondigen!*' Paulus keerde zich om en dreef de demon uit. Ik weet niet of iemand zich ooit heeft afgevraagd waarom hij die demon niet gelijk had uitgedreven. Dit gebeurde pas na vele dagen. ¹⁵ Waarom deed hij dat niet gelijk? De reden daarvoor is, dat je dan iemands vrije wil aantast als zij niet zelf vragen om bevrijding. Je dringt het op en gooit die demon eruit. Weet je wat dat is? Dat is oordeel brengen over mensen. En je leest ook niet dat die vrouw tot bekering kwam. De Heer is geduldig en lankmoedig. Hij verdraagt onze

---

¹⁵ Handelingen 16: 16 En het geschiedde, toen wij naar de gebedsplaats gingen, dat een zekere slavin, die een waarzeggende geest had, ons tegenkwam, welke aan haar eigenaars met waarzeggen veel voordeel aanbracht. 17 Deze liep Paulus en ons achterna, luid roepende: Deze mensen zijn dienstknechten van de allerhoogste God, die u de weg tot behoudenis boodschappen. 18 En dit deed zij vele dagen lang. Maar toen dit Paulus verdroot, wendde hij zich tot de geest en zeide: Ik gelast u in de naam van Jezus Christus van haar uit te gaan. En hij ging uit op datzelfde uur.

rebellie en dat soort dingen. Want als God eenmaal ingrijpt, boem, God maakt er een eind aan. Dat neemt iemands gelegenheid weg en maakt een einde aan de periode om tot bekering te komen. En deze vrouw waar de demon werd uitgedreven, werd niet wederomgeboren. Het was een oordeel, een ingrijpen. God kán dit doen en is gerechtigd om het te doen bij iedereen die niet onder het nieuwe verbond valt, maar God is zéér terughoudend om dat te doen en doet het niet vaak.

Het andere klassieke voorbeeld dat ik kan bedenken in het Nieuwe Testament zou Ananias en Saffira zijn, in Handelingen hoofdstuk 5. En mensen zullen zeggen: 'Hoe zit het dan met Ananias en Saffira' Ik heb drie verklaringen gehoord over Ananias en Saffira. Voor degenen die het verhaal niet kennen, dat zijn de mensen die hun land voor geld verkocht hadden en geld gaven aan de gemeente, voor gemeenschappelijke doeleinden. Maar ze logen over een gedeelte van het geld dat ze hadden gekregen. Dus toen Ananias binnenkwam zei hij dat hij het land voor zoveel had verkocht, en de engel des Heeren sloeg hem en hij stierf. De jongemannen kwamen binnen en begroeven hem. En tegen de tijd dat ze terugkwamen van de begrafenis van Ananias, kwam Saffira binnen. En Petrus zei: 'Dus is wat je echtgenoot heeft gezegd waar? Heb je het land voor dit geld verkocht?' En zij zei: 'Ja' En hij zei: '*Hoe hebt gij kunnen overeenkomen om de Geest des Heren te verzoeken? Zie, de voeten van hen, die uw man hebben begraven, zijn aan de deur en zij zullen ook u uitdragen.*' En boem, zij viel dood neer en de jongemannen droegen haar ook weg om te begraven. Dat is een voorbeeld van iemand aan wie de zonden werden toegerekend.

De mensen zeggen dus: 'Hoe kun je dat rijmen met dat je zegt dat God mensen hun zonden niet toerekent'. Ik heb drie verschillende verklaringen gehoord. Één daarvan is, dat zij van zichzelf stierven. Dat toen zij merkten dat ze betrapt waren, hun hart het begaf. Het was dan niet God die hen doodde, maar zij stierven van zichzelf. Ik verwerp die uitleg omdat in het tweede geval Petrus zegt: 'Waarom hebben jullie samengespannen tegen de Geest des Heren' en hij sprak het van te voren uit en profeteerde Saffira's dood. Daarom geloof ik niet dat zij toevallig van zichzelf uit stierven.

De tweede uitleg die mensen geven is: 'Ze waren niet echt wederomgeboren. Er zijn mensen in de kerk die niet echt wederomgeboren zijn. Ze waren buiten het verbond en daarom kon God hen slaan, zonder Zijn belofte te schenden dat Hij ons nooit zou oordelen, omdat voor al onze zonden al betaald is.' Ik denk dat het een mogelijkheid is, maar wat mij betreft lijkt het er meer op dat wat Ananias en Saffira deden in principe het verwerpen, het afwerpen van hun redding was. Zij kozen in feite voor hebzucht en verloochenden hun redding. Dat is op zich nog een heel ander onderwijs. Ik vrees dat ik hiermee weer een heel blik voor jullie heb opengetrokken. Maar ik ga dat hier niet uitleggen. Daar heb ik nu gewoon geen tijd voor. Maar ik geloof dat zij waarschijnlijk hun redding hebben verloochend. En als dat eenmaal is gebeurd, kun je niet opnieuw wederomgeboren worden.

Het is niet zoals sommige mensen beweren dat je elke keer als je iets verkeerd doet, je redding kwijtraakt en je dan moet bekeren en belijden en het doorbidden en dan opnieuw wederomgeboren wordt. De Bijbel zegt in Hebréeën hoofdstuk 6 dat: *en die dan zijn afgefallen, het is onmogelijk hen opnieuw tot bekering te brengen; daar zij voor zichzelf den Zoon Gods wederom kruisigen en*

met hem den spot drijven. En als dat is gebeurd met Ananias en Saffira, en als zij hun redding hebben verloochend, dan zijn ze afgevallen en waren ze sowieso op weg naar de hel. God zal Zijn verbond met gelovigen nooit schenden. Zij hebben het verbond verbroken en waren buiten het verbond toen God hen sloeg.

En laat me gewoon zeggen dat als de Heer terugkomt en Hij zál terugkomen, dan zal Hij ook oordeel meenemen. Als Jezus terugkomt dan zal Hij een scherp tweesnijdend zwaard hebben, dat uit Zijn mond komt, en Hij zal mensen vernietigen. En het bloed zal zó hoog vloeien dat een gebied over een lengte van ongeveer 300 kilometer bedekt zal zijn tot de hoogte van de toren van de paarden.¹⁶ Dat is zo ongeveer één à anderhalve meter hoog. En ze zullen heel wat tijd nodig hebben om alle beenderen te begraven en alle materieel dat is blijven liggen te verwijderen. God is een heilig God. En degenen die Hem uiteindelijk verwerpen zullen op een dag rekenschap af moeten leggen. En God zál oordeel uitvoeren over de goddelozen. Maar wij leven nu in wat het tijdperk van de kerk wordt genoemd, of het jaar van genade. En in déze tijdsperiode houdt God Zijn toorn in. En God laat die niet los op mensen, met enkele heel zeldzame uitzonderingen. Zoals Hitler, of Elymas de tovenaars of Herodus of dergelijke.

Over het algemeen rekent God de mensen hun zonden niet toe. En Hij heeft ons opgedragen om mensen te vertellen dat Hij hun de zonden niet toerekent. Hij handelt met genade en vergeving. En wij moeten die boodschap prediken. Triest genoeg moet gezegd worden dat christenen de toorn van God prediken. Toen ik voor het eerst echt tot de Heer kwam, was wat mij echt raakte het begrijpen dat God onvoorwaardelijk van mij hield. En dat veranderde echt mijn hele leven. En ik werd zo verliefd op God dat ik echt iedereen wilde vertellen over de liefde van God. Máár ik ben in een wettisch systeem opgevoed. Het model dat ik had, was dat de manier om tot mensen te getuigen was, ze vertellen: 'Je bent een zondaar, bekeer je of anders. Berouw of branden!' En ik liet echt traktaten drukken waarop stond: 'Bekeer je of anders...., berouw of branden'. En die deelden we uit aan mensen. We hadden nog een traktaat dat we lieten drukken, waarop stond: 'Alles wat jij moet doen om naar de hel te gaan', en als je het openvouwde waren de bladzijden aan de binnenkant volkomen blanco. Er stond niets. En als je dan de achterkant bekeek stond er: 'Klopt volkomen, je hoeft niets meer te doen, want je bent al op weg naar de hel, je moet wat doen om daar níet te komen.'

En dat gebruikte ik om tot mensen te getuigen. Als mensen een pakje sigaretten hadden of een biertje in hun hand, dan greep ik ze beet en zei: 'Je gaat naar de hel, bekeer je, God houdt van je!' En weet je, ik dacht dat ik mensen vertelde over de liefde van God door ze te veroordelen en voor de voeten te werpen dat ze zondaren waren. En het duurde best een poosje voor mijn verstand mijn hart kon inhalen. Ik wist dat God van mensen hield, maar ik begon gewoon te getuigen tegen de mensen op de manier waarop alle anderen dat deden. Ik had dat als voorbeeld gezien. En het kostte me echt een tijdje om te beseffen wat er wordt gezegd in Romeinen 2:4 dat het de goedheid van God is, die mensen tot berouw en bekering brengt.¹⁷

¹⁶ Openbaring 14:20 En de persbak werd getreden buiten de stad, en er kwam bloed uit de persbak tot aan de toren der paarden, zestienhonderd stadiën (1 stadie ± 185 meter) ver.

¹⁷ Romeinen 2: 4 Of veracht gij de rijkdom van zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid, en beseft gij niet, dat de goedertierenheid Gods u tot boetvaardigheid leidt?

En ik zeg dus dat er heel wat mensen zijn die echt God liefhebben en misschien een verlangen hebben om mensen gered te zien worden, maar niet met hun verstand de dingen hebben begrepen waar wij hier over spreken. En zij rekenen mensen hun zonden toe, en denken dat dat de juiste manier is, waarop we zouden moeten getuigen. En dat we de mensen uit vrees naar de Heer toe moeten jagen, in plaats van ze trekken uit liefde. En ik kan je verzekeren dat er een vernieuwing van ons denken moet komen. Er zijn vrienden van me, mensen van wie ik houd en die ik respecteer, die vinden dat ik hier echt scheef ga, omdat ik predik dat God mensen hun zonden niet aanrekent. En dat zijn mensen die echt van God houden. Ik was zelf in die situatie waarin ik mensen veroordeelde maar toch van God hield en probeerde de liefde van God over te brengen.

Ik kan echt wel meevoelen en begrijpen waar mensen uit komen, maar ik verzeker je dat dit de boodschap is, die mensen hun leven zal veranderen. Als wij echt het evangelie zouden gaan prediken, zegt Romeinen 1:16 ¹⁸ dat het evangelie de kracht Gods is tot behoud. Niet veroordeling. Het woord Evangelie betekent Goed Nieuws, of letterlijk 'bijna te goed om waar te zijn nieuws'. Het vertelt mensen dat God van hen houdt en laat hen zien dat God zelfs zó veel van hen houdt dat Hij al hun zonden heeft genomen en op Jezus geplaatst. En Jezus heeft voor elke en iedere zonde van jou betaald, zodat het jou nóóit ten laste zal worden gelegd. Het is dat 'bijna te goed om waar te zijn nieuws', dat God je niet geeft wat je verdient. Dat mensen zal vrijmaken.

En broeders en zusters, mensen hebben het evangelie niet te horen gekregen. De kerk is niet bezig geweest het evangelie te verkondigen. De kerk is bezig geweest mensen hun zónden voor te houden en te zeggen: 'Tenzij je hiermee ophoudt, zal God niets doen in jouw leven.' Dat is helemaal verkeerd. En wij hebben dus een aanpassing nodig. Wij moeten terug naar het Woord en uitvinden wat de ware aard van God is. Sommige mensen zijn van het spoor geraakt vanwege de toorn en de wraak van het Oude Verbond, maar ik heb ál mijn tijd hier met jullie besteed om te proberen uit te leggen waarom het Oude Verbond was gegeven. Om jullie te laten zien dat het maar tijdelijk was, het was tweeduizend jaar gegeven en nu is het al bijna tweeduizend jaar lang dat God mensen hun zonden niet toerekent. En wij moeten echt stoppen met mensen te vertellen dat God hen hun zonden aanrekent. En als jij dat kunt begrijpen zal het je leven veranderen. Amen? Dat is goed nieuws.

---

¹⁸ Romeinen 116 Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek.